DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
W GDAŃSKU

Gdańsk, 30 grudnia 1967 | Nr 22*) | Poz. 107—112

TREŚĆ:

107

UCHWAŁA Nr XVI/87/67
Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku
z dnia 22 grudnia 1967 r.

w sprawie poprawy stanu sanitarno-porządkowego województwa gdańskiego.

Na podstawie art. 14 ust. 3 i art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (jednolity tekst w Dz. U. z 1963 r. Nr 29, poz. 172) Wojewódzka Rada Narodowa uchwala, co następuje:

§ 1.

1. Zatwierdza się:
1) program poprawy stanu sanitarnego województwa gdańskiego stanowiący załącznik Nr 1**) oraz
2) program estetyzacji miast i osiedli województwa gdańskiego stanowiący załącznik Nr 2**)
— do niniejszej uchwały.
2. Zadania wynikające z tych programów powinny — łącznie z zadaniami zawartymi w programie estetyzacji i higienizacji wsi województwa gdańskiego zatwierdzonym uchwałą Nr XV/84/67 Wojewódzkiej Rady Narodowej z dnia 30 listopada 1967 r.***) — wchodzić jako zadania stałe do rocznych planów gospodarczych województwa gdańskiego oraz do planów pracy prezydiów rad narodowych wszystkich szczebli, a ich realizacja powinna być zapewniona odpowiednimi limitami inwestycyjnymi oraz kredytami budżetowymi.

§ 2.

Zobowiązuje się komisje stałe Wojewódzkiej Rady Narodowej do przeprowadzania okresowych kontroli realizacji zatwierdzonych programów, przez wydziały (równorzędne jednostki organizacyjne) Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, wojewódzkie zjednoczenia i inne jednostki zarówno podporządkowane jak i nie podporządkowane radom narodowym.

§ 3.

W celu zapewnienia właściwej koordynacji i kontroli realizacji zatwierdzonych programów, Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej:

1) powoła wojewódzkie zespoły koordynacyjne do spraw sanitarnych oraz do spraw estetyzacji miast i osiedli,
2) spowoduje powołanie przez Prezydia Powiatowych (Miejskich) Rad Narodowych — w terminie do dnia 29 lutego 1968 r. — powiatowych (miejskich) zespołów koordynacyjnych do spraw sanitarnych.

§ 4.

1. Zobowiązuje się Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej do zapewnienia wykonania przez jednostki podporządkowane radom narodowym, zadań wynikających z zatwierdzonych programów.
2. Zaleca się jednostkom nie podporządkowanym radom narodowym, aby przypadające im — w wyniku uprzednich uzgodnień — zadania określone w zatwierdzonych programach, wykonały we właściwym terminie.

§ 5.

1. Zobowiązuje się Powiatowe (Miejskie) Rady Narodowe województwa gdańskiego do:
1) uchwalenia — w terminie do dnia 29 lutego 1968 r. — powiatowych (miejskich) programów poprawy stanu sanitarnego, z uwzględnieniem wytycznych wynikających z programu stanowiącego załącznik Nr 1 do niniejszej uchwały**),
2) zapewnienia organom państwowej inspekcji sanitarnej oraz gospodarki wodnej i ochrony powietrza stopnia powiatowego (miejskiego) właściwych warunków do wykonywania ciążących na nich zadań o charakterze instruktażowym i nadzorczym w zakresie stanu sanitarnego.
2. Ponadto zobowiązuje się:
1) Miejskie Rady Narodowe miast stanowiących powiaty — do:
   a) uchwalenia — w terminie do dnia 31 marca 1968 r. — programów estetyzacji miast, z uwzględnieniem wytycznych wynikających z programu stanowiącego załącznik Nr 2 do niniejszej uchwały**),
   b) powołania — w terminie wyżej wskazanym — zespołów koordynacyjnych do spraw estetyzacji miast.
2) Powiatowe Rady Narodowe — do spowodowania, aby miejskie rady narodowe oraz rady narodowe osiedli w terminie do dnia 31 marca 1968 r.:
   a) uchwaliły programy estetyzacji miast i osiedli, z uwzględnieniem wytycznych wynikających z programu stanowiącego załącznik Nr 2 do niniejszej uchwały**),
   b) powołały zespoły koordynacyjne do spraw estetyzacji miast i osiedli.

§ 6.

Zobowiązuje się Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej do przedstawienia władzom centralnym potrzeb inwestycyjnych wskazanych w uchwale Komitetu Wojewódzkiego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej w Gdańsku — w zakresie zapewnienia ludności ilościowo dostatecz-

---

*) Ostatni numer w roku 1967.
**) Załącznika tego nie ogłasza się.
***) Tekst tej uchwały — bez zatwierdzonego nią programu — ogłoszono w numerze 21 Dz. Urz. WRN z dnia 23 grudnia 1967 r. pod poz. 104.

nej i jakościowo dobrej wody oraz budowy i rozbudowy urządzeń kanalizacyjnych i oczyszczalni ścieków wraz z ponownym wnioskiem o przyznanie limitów inwestycyjnych na ten cel w latach 1971—1975 w rozmiarach wynikających z ustaleń programu organizacyjno-technicznej rekonstrukcji branż gospodarki komunalnej.

§ 7.

Zobowiązuje się Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej do:

1) rozpatrzenia — przy udziale Komisji Zdrowia i Opieki Społecznej — wszystkich wniosków zgłoszonych w dyskusji, dotyczących zagadnień nie ujętych w niniejszej uchwale i poinformowania wnioskodawców o zakresie i sposobie ich realizacji,
2) składania Wojewódzkiej Radzie Narodowej — w pierwszym kwartale każdego roku — rocznych informacji dotyczących realizacji zatwierdzonych programów.

§ 8.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący obrad
W. Zegarski

Przewodniczący Prezydium
Wojewódzkiej Rady Narodowej
P. Stolarek

108

UCHWAŁA Nr 104/846/67

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku

z dnia 11 grudnia 1967 r.

w sprawie przekazania uspołecznionym przedsiębiorstwom przemysłu terenowego, spółdzielniom pracy, organizacjom społecznym oraz jednostkom handlu uspołecznionego uprawnień do ustalania cen detalicznych na drobne artykuły przemysłowe przeznaczone na zaopatrzenie ludności.

Na podstawie § 3 zarządzenia Nr 16/60 Państwowej Komisji Cen z dnia 26 stycznia 1960 r. w sprawie upoważnienia prezydiów wojewódzkich (miast wydzielonych z województw) rad narodowych do przekazania uprawnień do ustalania cen detalicznych niektórych artykułów przemysłowych (Biuletyn PKC Nr 5, poz. 36) Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej uchwala, co następuje:

§ 1.

Przekazuje się:

1) uspołecznionym przedsiębiorstwom przemysłu terenowego województwa gdańskiego,
2) spółdzielniom pracy zrzeszonym w Wojewódzkim Związku Spółdzielni Pracy w Gdańsku,
3) spółdzielniom inwalidów zrzeszonym w Wojewódzkim Związku Spółdzielni Inwalidów w Gdańsku,
4) spółdzielniom pracy mającym siedzibę na terenie województwa gdańskiego, zrzeszonym w krajowych związkach branżowych,
5) organizacjom społecznym prowadzącym działalność gospodarczą, mającym siedzibę na terenie województwa gdańskiego

— uprawnienia do ustalania cen detalicznych na produkowane przez te jednostki drobne artykuły przemysłowe przeznaczone na zaopatrzenie ludności, określone w załączniku do niniejszej uchwały.

§ 2.

Przekazuje się jednostkom handlu uspołecznionego, działającym na terenie województwa gdańskiego, uprawnienia do ustalania cen detalicznych na nabywane i rozprowadzane przez nie drobne artykuły przemysłowe przeznaczone na zaopatrzenie ludności, określone w załączniku do niniejszej uchwały, a wytwarzane przez:

1) warsztaty szkolne szkół zawodowych,
2) prywatne zakłady przemysłowe,
3) osoby trudniące się rzemiosłem, przemysłem domowym i chałupnictwem.

§ 3.

Za ustalenie ceny detalicznej w rozumieniu § 1 i § 2 uważa się uzgodnienie tej ceny:

1) w przypadkach określonych w § 1 — między producentem artykułu, a odbiorcą — jednostką handlu uspołecznionego, która zajmuje się rozprowadzaniem tego artykułu,
2) w przypadkach określonych w § 2 — między jednostką handlu uspołecznionego, a producentem zbywającym artykuł tej jednostce.

§ 4.

1. Ceny detaliczne ustalone przez jednostki wymienione w § 1 obowiązują na terenie całego kraju.
2. Ceny detaliczne ustalone przez jednostki wymienione w § 2 obowiązują wyłącznie w obrębie działalności tych jednostek, które je ustaliły.

§ 5.

Ustalanie cen detalicznych przez jednostki wymienione w § 1 i § 2 następuje w oparciu o wytyczne właściwych organów nadrzędnych lub nadzorujących te jednostki.

§ 6.

Traci moc uchwała Nr 92/VI/59 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 16 marca 1959 r. w sprawie przekazania niektórym przedsiębiorstwom przemysłowym i handlowym podległym radom narodowym oraz zarządom niektórych spółdzielni typu produkcyjnego i handlowego uprawnień do ustalania cen detalicznych na niektóre artykuły przemysłowe przeznaczone na zaopatrzenie ludności, zmieniona uchwałami tego Prezydium Nr 178/XV/59 z dnia 22 czerwca 1959 r., Nr 33/III/60 z dnia 8 lutego 1960 r. i Nr 62/X/63 z dnia 11 marca 1963 r.

§ 7.

Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1968 r. i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku.

Za Prezydium Rady Narodowej

Sekretarz Prezydium
w/z
K. Śmielak
Zastępca Przewodniczącego

Przewodniczący Prezydium
P. Stolarek

Załącznik do uchwały Nr 104/846/67 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 11 grudnia 1967 r.

WYKAZ

drobnych artykułów przemysłowych przeznaczonych na zaopatrzenie ludności, których ceny detaliczne ustalane są przez uspołecznione przedsiębiorstwa przemysłu terenowego, spółdzielnie pracy, organizacje społeczne oraz jednostki handlu uspołecznionego.

I. Wszelkie drobne artykuły gospodarstwa domowego i osobistego użytku, z wyjątkiem zabawek, toreb damskich, teczek i tornistrów.

Przykłady:

1 Abażury
2 Albumy
3 Aparaty i półki do luster
4 Aparaty i kółka do cięcia szkła
5 Artykuły z zakresu metaloplastyki
6 Baretki międzynarodowe
7 Benzyna i kamienie do zapalniczek
8 Blaszki i ochraniacze do butów
9 Blachy i foremki do ciast
10 Błyszcze i spławiki
11 Breloczki
12 Broszki, klipsy, kolczyki, korale, naszyjniki itp.
13 Cedzidełka
14 Cyferki dekoracyjne
15 Deski do mięsa i jarzyn
16 Deski i rękawniki do prasowania
17 Długopisy i wkłady do długopisów
18 Doniczki do kwiatów i osłonki do doniczek
19 Etui (różne)
20 Figurki z gipsu (wszelkie)
21 Fotonarożniki
22 Futerały do okularów, grzebieni, puderniczek, aparatów do golenia, wiecznych piór itp.
23 Godła i herby miast
24 Haki i uchwyty do muru

25 Igielniki
26 Igły do podnoszenia oczek
27 Karnisze
28 Karty — widokówki i bileciki okolicznościowe
29 Kije do szczotek
30 Klamerki do pasków ubrań i obuwia
31 Klamry do bielizny
32 Klipsy i ochraniacze do ołówków
33 Klucze do zamków
34 Kołnierzyki
35 Koniki do akt
36 Konsolki do szyn lub karniszy
37 Kopyta i prawidła
38 Korki i lejki do butelek
39 Kosmetyczki
40 Kości do gry
41 Kosze do śmieci
42 Kotyliony i czapeczki karnawałowe
43 Kółka do firanek
44 Krajaki do pomidorów i jaj
45 Kwiaty sztuczne
46 Lampy nocne i biurkowe ceramiczne
47 Latarki kieszonkowe
48 Laurki ręcznie malowane
49 Lejki
50 Linijki i ekierki
51 Lokówki, wsuwki, szpilki, klamry i zapinki do włosów
52 Lusterka kieszonkowe
53 Miotły brzozowe
54 Miseczki do golenia, pudełka do mydła itp.
55 Młotki, tasaki do mięsa i jarzyn
56 Noże do maszynek do mięsa
57 Nożyki do otwierania konserw
58 Nożyki do jarzyn
59 Obwoluty i zakładki
60 Okładki do dowodów i książek
61 Ostrzałki do noży
62 Ozdoby choinkowe, z wyjątkiem bombek choinkowych
63 Ozdoby do torebek i obuwia
64 Oznaki i emblematy
65 Paski wszelkiego rodzaju
66 Pilniki do paznokci i spychacze do manicure
67 Podgrzewacze, pogrzebacze, szufelki, śmietniczki itp.
68 Podstawki (wszelkie)
69 Poduszki turystyczne
70 Popielniczki — z wyjątkiem stojących podłogowych
71 Portfele i portmonetki
72 Pręty do wieszaków, krawatów i pasków
73 Przepychacze do palników
74 Przetykacze kanalizacyjne
75 Pudełka do papierosów
76 Puderniczki
77 Radełka do ciastek
78 Ramiączka i wieszaki do ubrań
79 Ramki fotograficzne
80 Regulatory do ramiączek, szelek i pasków
81 Rozpylacze do perfum
82 Rurki fermentacyjne
83 Serwetki, śliniaczki, śniadaniówki itp.
84 Siatki gospodarcze i do piłek
85 Sitka różne
86 Spinki do wiązania krawatów i przytrzymywania krawatów
87 Spirale grzejne
88 Sprężynki do weków
89 Stojaki do kieliszków i butelek
90 Szczotki do włosów i grzebienie (wszelkie)
91 Sznury do bielizny
92 Sznury, przedłużacze, wtyczki, gniazdka itp.
93 Szpadki do zakąsek
94 Szpilki do kapeluszy
95 Sztuczna biżuteria
96 Szydełka i druty do robót
97 Światła odblaskowe do wozów konnych
98 Tace
99 Talerze dekoracyjne
100 Tarki do ziemniaków i jarzyn itp.
101 Temperówki
102 Tłuczki, wałki
103 Trzepaczki do dywanów
104 Trzonki
105 Uchwyty do mebli
106 Uchwyty do papieru toaletowego
107 Uchwyty do szklanek
108 Uchwyty do karniszy
109 Widelce, łyżki i noże
110 Wieszaki, z wyjątkiem stojących
111 Wkładki do obuwia
112 Wióry stalowe do podłóg
113 Wycieraczki do szyb
114 Wycieraczki do obuwia
115 Wykałaczki
116 Wyroby pamiątkarskie
117 Wyroby wiklinowe, z wyjątkiem mebli
118 Wyroby ze słomy: koszyki, kapelusze, pudełka, grzebieniarki, makatki itp.
119 Wyroby z wiórów drewnianych: koszyki, kapelusze, pudełka, makatki itp.
120 Zakładki do książek
121 Zalotki do podwijania rzęs
122 Zapinki do pończoch i spinki do koszul
123 Zawieszki do kluczy
124 Zmywaki

II. Galanteria włókienniczo-odzieżowa, z wyjątkiem biustonoszy, pasów do pończoch i gorsetów.

Przykłady:
1 Berety damskie i męskie z tkanin
2 Buciki niemowlęce z wyjątkiem skórzanych
3 Chustki na głowę, chustki do nosa i apaszki
4 Czapki niemowlęce z tkanin
5 Czepki nocne z tkanin
6 Kołnierze, fryzki, żaboty, mankiety
7 Krawaty z tkanin i muszki
8 Wycieraczki do okularów
9 Obrusy, serwetki i serwety wykonane ręcznie z kordonku i przędzy
10 Odkurzaczki do obuwia
11 Opaski żałobne
12 Paski do zegarków, sukienek i spodni z tkanin, taśmy i gumy
13 Pasy higieniczne
14 Poduszki malowane, makatki itp.
15 Pokrowce do parasolek
16 Portmonetki z tkanin
17 Potniki
18 Rękawiczki niemowlęce z tkanin
19 Saszetki do pończoch i chustek
20 Siatki gospodarcze i siatki do piłek
21 Siatki do włosów damskie i męskie
22 Szaliki (z tkanin)
23 Szelki z tkanin, taśmy i gumy
24 Sztandary i proporce
25 Welony z tiulu haftowane
26 Woreczki do papci i brudnej bielizny
27 Wstążki do włosów.

109

ZARZĄDZENIE Nr 2/67

Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Kartuzach

z dnia 6 listopada 1967 r.

w sprawie warunków i częściowego zakazu hodowli niektórych zwierząt na obszarze miasta Kartuzy.

Na podstawie § 5 ust. 2 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 12 lipca 1951 r. w sprawie utrzymania porządku i czystości w nieruchomościach (Dz. U. Nr 40, poz. 306; zmiany w Dz. U. z 1960 r. Nr 14, poz. 81) zgodnie z instrukcją Ministrów Zdrowia i Opieki Społecznej oraz Rolnictwa z dnia 3 maja 1961 r. w sprawie warunków sanitarnych dla hodowli zwierząt futerkowych (Monitor Polski Nr 38, poz. 178) i z uchwałą Nr 450/XXXV/60 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 14 listopada 1960 r. dotyczącą zasad jakimi kierować się winny prezydia powiatowych (miejskich) rad narodowych województwa gdańskiego przy podejmowaniu uchwał na podstawie § 5 ust. 2 cytowanego rozporządzenia, Prezydium Powiatowej Rady Narodowej zarządza, co następuje:

§ 1.

Ilekroć w niniejszym zarządzeniu jest mowa:

1) o hodowli — należy przez to rozumieć zarówno hodowlę w ścisłym znaczeniu tego słowa jak również wszelkie inne formy utrzymywania lub przetrzymywania zwierząt;
2) o hodowli przydomowej — należy przez to rozumieć hodowlę (pkt 1) prowadzoną na małą skalę przez osobę fizyczną dla własnych potrzeb tej osoby i jej domowników, bez zatrudniania pracowników najemnych;

3) o hodowli przemysłowej — należy przez to rozumieć hodowlę (pkt 1) prowadzoną na większą skalę w celu uzyskania z niej zwierząt lub produktów zwierzęcych na sprzedaż, a w szczególności hodowlę obejmującą ponad 15 sztuk samic stada podstawowego zwierząt futerkowych lub 200 sztuk drobiu bądź hodowlę, w której stale zatrudniani są pracownicy najemni;
4) o hodowcy — należy przez to rozumieć osobę fizyczną lub zespół osób fizycznych — zarówno posiadający jak i nie posiadający osobowości prawnej — utrzymujący lub przetrzymujący zwierzęta.

§ 2.

Hodowla zwierząt winna być usytuowana i prowadzona w taki sposób, aby nie pogarszała warunków zdrowotnych jej otoczenia, nie powodowała zanieczyszczenia powietrza, gleby i wody oraz nie sprowadzała innych istotnych uciążliwości dla ludzi przebywających w miejscach publicznych, w pomieszczeniach bądź obiektach przeznaczonych na stały pobyt ludzi i w bezpośredniej bliskości tych pomieszczeń, bądź obiektów — nadto odpowiadać warunkom szczególnym określonym w niniejszym zarządzeniu.

§ 3.

1. Zabrania się zanieczyszczania podwórzy domów mieszkalnych, ulic i innych miejsc publicznych wydzielinami zwierząt, przeznaczoną dla nich karmą lub ściółką, odpadkami lub innymi nieczystościami pochodzącymi z hodowli.
2. Pomieszczenia dla zwierząt, teren hodowli i bezpośrednie jego otoczenie winno być utrzymywane w należytej czystości.

§ 4.

1. Pomieszczenia dla zwierząt gospodarskich i futerkowych oraz dla drobiu winny być dostatecznie widne i zabezpieczone przed dostępem gryzoni, posiadać nieprzepuszczalne podłoże — klepisko, posadzkę lub tym podobne — a w oknach siatki przeciw muchom. Pomieszczenia te winny być przynajmniej dwa razy w roku bielone wapnem oraz odszczurzane i odmuszane w okresie wiosny, lata i jesieni.
2. W przypadkach gdy z pomieszczeń, o których mowa w ust. 1, gnojówka nie może być usuwana za pomocą odpowiednich urządzeń kanalizacyjnych — zabezpieczających miejską sieć kanalizacyjną przed zamuleniem lub zatkaniem jej przewodów oraz przed uszkodzeniem albo niedopuszczalnym zanieczyszczeniem — winna ona być odprowadzana krytymi rowkami ściekowymi do kompostarni, krytych studzienek gnojówkowych lub dołów kloacznych. Rowki ściekowe winny być urządzone i prowadzone w taki sposób, aby odprowadzana nimi gnojówka nie zanieczyszczała wody i wierzchniej warstwy gleby oraz nie powodowała zawilgocenia ścian budynków, ich fundamentów, murów itp. urządzeń.

§ 5.

1. Odpadki i nieczystości pochodzące z hodowli zwierząt futerkowych powinny być gromadzone w szczelnych, szczelnie przykrywanych zbiornikach, ustawionych na twardym, nieprzesiąkliwym podłożu w obrębie hodowli.
2. Wydaliny zwierząt gospodarskich i drobiu powinny być gromadzone w odpowiednich gnojownikach o nieprzesiąkliwym podłożu, posiadających szczelny zbiornik na nieczystości płynne (gnojówkę), szczelnie przykrytych, zlokalizowanych z zachowaniem strefy ochrony sanitarnej określonej w § 7 ust. 2 pkt 4 niniejszego zarządzenia.

§ 6.

1. Wybiegi (okólniki) dla zwierząt gospodarskich, futerkowych i drobiu winny być ogrodzone siatką drucianą lub innym odpowiednim ogrodzeniem — w sposób uniemożliwiający przedostanie się zwierząt (ptactwa) na ulice, podwórza domów mieszkalnych oraz do innych miejsc nie przeznaczonych dla nich. Inne pomieszczenia dla tych zwierząt (ptactwa) winny być urządzone i utrzymywane w sposób uniemożliwiający im przedostanie się do wyżej określonych miejsc nie przeznaczonych dla nich.
2. Ogrodzenia, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do hodowli zwierząt futerkowych winny mieć wysokość co najmniej 1,5 m.
3. Zaleca się, by obiekty i tereny przeznaczone na hodowlę zwierząt określonych w ust. 1 były otoczone krzewami lub drzewami i posiadały tak zwaną zieleń wewnętrzną.

§ 7.

1. Budynki, inne obiekty i tereny przeznaczone na hodowlę zwierząt futerkowych, gospodarskich i drobiu winny być usytuowane w taki sposób, aby były otoczone strefą ochronną, pozbawioną budynków mieszkalnych i innych obiektów przeznaczonych na stały pobyt ludzi — z wyjątkiem domu jednorodzinnego hodowcy — którą ustala każdorazowo Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny dla powiatu kartuskiego w Kartuzach w porozumieniu z Wydziałem Rolnictwa, Leśnictwa i Skupu oraz z Wydziałem Budownictwa, Urbanistyki i Architektury Prezydium Powiatowej Rady Narodowej.
2. Szerokość pasa strefy ochronnej, o której mowa w ust. 1, mierzona od budynku bądź obiektu (ust. 1) położonego najbliżej hodowli, którego ma chronić ta strefa, do najbardziej wysuniętego w jego stronę pomieszczenia, klatki lub wybiegu dla zwierząt, winna wynosić co najmniej:
1) przy hodowli lisów:
   a) 50 m — jeżeli liczba samic stada podstawowego nie przekracza 5 sztuk;
   b) 150 m — jeżeli liczba samic stada podstawowego nie przekracza 20 sztuk;
2) przy hodowli norek, tchórzofretek, jenotów, szopów-praczy i oposów:
   a) 20 m — jeżeli liczba samic stada podstawowego nie przekracza 5 sztuk;
   b) 50 m — jeżeli liczba samic stada podstawowego nie przekracza 20 sztuk;
   c) 100 m — jeżeli liczba samic stada podstawowego nie przekracza 50 sztuk;
3) przy hodowli nutrii:
   a) 10 m — jeżeli liczba samic stada podstawowego nie przekracza 5 sztuk;
   b) 20 m — jeżeli liczba samic stada podstawowego nie przekracza 20 sztuk;
   c) 70 m — jeżeli liczba samic stada podstawowego nie przekracza 50 sztuk;
4) przy hodowli świń, kóz, owiec, krów i koni do 2 sztuk oraz drobiu do 15 sztuk:
   a) 10 m od domów jednorodzinnych;
   b) 20 m od jednokondygnacyjnych domów wielorodzinnych;
   c) 50 m od wielokondygnacyjnych domów wielorodzinnych i innych obiektów przeznaczonych na stały pobyt ludzi.

3. Wymieniony w ust. 1 organ Państwowej Inspekcji Sanitarnej może w przypadkach uzasadnionych względami higieniczno-sanitarnymi czynić odstępstwa od wymaganej szerokości strefy ochronnej dla hodowli zwierząt określonych w ust. 2 pkt 4.
4. Hodowla zwierząt futerkowych i gospodarskich lub drobiu przy większej liczbie zwierząt od określonej w ust. 2, może być prowadzona wyłącznie na warunkach określonych dla danej hodowli przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego dla powiatu kartuskiego w Kartuzach, w porozumieniu z organami wymienionymi w ust. 1.

§ 8.

Zwierzęta futerkowe, o których mowa w § 7 ust. 2 pkt. 1—3, mogą być przetrzymywane jedynie w pomieszczeniach przeznaczonych wyłącznie dla nich, a karma dla tych zwierząt powinna odpowiadać wymogom sanitarnym i weterynaryjnym.

§ 9.

Hodowla zwierząt futerkowych, o których mowa w § 7 ust. 2 pkt. 1—3, powinna posiadać własne źródło wody zdatnej do picia albo łatwy dostęp do źródła takiej wody.

§ 10.

W każdej hodowli zwierząt futerkowych określonych w § 7 ust. 2 pkt 1—3, winna znajdować się książka kontroli sanitarnej prowadzona stosownie do postanowień zarządzenia Ministra Zdrowia z dnia 18 grudnia 1954 r. w sprawie książek kontroli sanitarnej (Monitor Polski 1955 r. Nr 3, poz. 42).

§ 11.

1. Zabrania się hodowli:
1) zwierząt futerkowych i gospodarskich oraz drobiu:
   a) w lokalach mieszkalnych i innych pomieszczeniach nie przystosowanych do tego celu;
   b) na terenie obiektów reprezentacyjnych i zabytkowych, będących nieruchomościami lub ich częściami składowymi, a nie wchodzących w skład gospodarstw rolnych (hodowlanych lub ogrodniczych);
   c) na terenach ujęć wodnych i w strefach ochronnych tych ujęć;

2) zwierząt futerkowych o liczbie samic stada podstawowego powyżej 5 sztuk, jeżeli chodzi o hodowlę lisów, oraz powyżej 10 sztuk samic stada podstawowego, jeżeli chodzi o hodowlę innych zwierząt futerkowych — w odległości mniejszej niż 300 m od:
 a) wytwórni artykułów żywnościowych, zakładów żywienia zbiorowego, rzeźni, punktów uboju, chłodni, przetwórni mięsa, zakładów mleczarskich, sklepów z artykułami żywnościowymi i urządzeń służących do zaopatrywania w wodę budynków mieszkalnych;
 b) terenów zakładów leczniczych, żłobków, przedszkoli, szkół, internatów, hoteli, ogródków działkowych, cmentarzy, obiektów kultu religijnego (świątyń) i pomników męczeństwa;
 c) parków i terenów wypoczynkowych, terenów sportowych, terenów półkolonii oraz zakładów leczniczych dla zwierząt;
3) zwierząt futerkowych, bydła, trzody chlewnej, owiec, kóz, koni i innych zwierząt jednokopytnych oraz drobiu w strefie I określonej w § 12 ust. 1 i 4;
4) oraz hodowli przemysłowej zwierząt, o których mowa w pkt 3 — w strefie II określonej w § 12 ust. 2.

2. Organ Państwowej Inspekcji Sanitarnej w porozumieniu z Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Kartuzach, tam gdzie istnieją naturalne warunki hodowli na zapleczu nieruchomości w strefach określonych w § 12 ust. 1 i 4, może w indywidualnych wypadkach zezwolić na hodowlę przydomową bydła, trzody chlewnej i drobiu.

§ 12.

1. Do strefy I, o której mowa w § 11 ust. 1 pkt 3, zalicza się nieruchomości położone przy Placu 22 Lipca, ulicach: Kościuszki, Dworcowej, Szymczaka, Mariana Buczka, Parkowej, Dr. Majkowskiego, Gdańskiej (do torów kolejowych) i Ceynowy oraz w Osiedlu XX-lecia PRL.

2. Do strefy II, o której mowa w § 11 ust. 1 pkt. 4, zalicza się nieruchomości położone przy Placu Brunona oraz przy ulicach: Jeziornej, Armii Czerwonej, Polnej, Derdowskiego, Marchwackiego, Kościerskiej, Nowe Osiedle, Abrahama, Waryńskiego, Gdańskiej (od torów kolejowych w kierunku lasu), Sambora, Przy Rzeźni, Przy Wodociągach, Słoneczna, 1 Maja, Ks. Ściegiennego, Wzgórze Wolności, Bernarda Wiki, Jana Krasickiego, Chmieleńskiej, Adama Mickiewicza, Mikołaja Reja, Henryka Sienkiewicza, Jana Kochanowskiego, Juliusza Słowackiego i Marii Konopnickiej.

3. Pozostałe tereny położone na obszarze miasta Kartuz, nie zaliczone do strefy I (ust. 1) i strefy II (ust. 2), oraz pojedyncze nieruchomości niezabudowane lub zabudowane luźną zabudową, położone w strefie II — zalicza się do strefy III.

4. Powstanie na terenie zaliczonym do strefy II (ust. 2) lub III (ust. 3) zabudowy zwartej, powoduje zaliczenie tego terenu do strefy I — bez potrzeby dokonywania związanych z tym zmian w niniejszym zarządzeniu.

§ 13.

Osoby przetrzymujące zwierzęta określone w § 7 w miejscach określonych w § 11 oraz w warunkach niezgodnych z przepisami niniejszego zarządzenia, obowiązane są usunąć je z tych miejsc lub hodowlę dostosować do przepisów tego zarządzenia w terminie do dnia 31 grudnia 1968 r. — pod rygorem zastosowania środków wskazanych w § 15.

§ 14.

Niniejsze zarządzenie nie dotyczy hodowli (utrzymywania lub przetrzymywania) zwierząt:
1) przebywających w zakładach weterynaryjnych;
2) pozostających we władaniu jednostek lub instytucji wojskowych;
3) utrzymywanych w gospodarstwach rolnych (hodowlanych) lub ogrodniczych przez osoby, których główną podstawą utrzymania jest takie gospodarstwo; jednakże do hodowli w tych gospodarstwach zwierząt futerkowych, o których mowa w § 7 ust. 2 pkt 1—3, mają zastosowanie postanowienia niniejszego zarządzenia dotyczące hodowli tych zwierząt.

§ 15.

W stosunku do osób naruszających zakazy wprowadzone niniejszym zarządzeniem, będą stosowane środki przymusu przewidziane ustawą z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. Nr 24, poz. 151).

§ 16.

Wykonanie zarządzenia powierza się Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Kartuzach.

§ 17.

Nadzór nad wykonywaniem zarządzenia sprawują: Wydział Zdrowia i Opieki Społecznej oraz Wydział Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Kartuzach, a także Powiatowa Komenda Milicji Obywatelskiej w Kartuzach.

§ 18.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku.

Przewodniczący Prezydium
Powiatowej Rady Narodowej
Ambroży Bucholc

110

ORZECZENIE

Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku

z dnia 23 sierpnia 1967 r.

w sprawie utworzenia na rzece Wiśle obwodu rybackiego Nr 310 położonego na terenie gromady Sobieszewo w powiecie gdańskim i gromady Stegna w powiecie nowodworskim.

Na podstawie art. art. 19 i 20 ustawy z dnia 7 marca 1932 r. o rybołówstwie (Dz. U. Nr 35, poz. 357; zmiany w Dz. U. z 1934 r. Nr 110, poz. 976 i z 1951 r. Nr 14, poz. 110) oraz § 1 i § 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 25 marca 1935 r. o ogłaszaniu orzeczeń o utworzeniu i zmianach obwodów rybackich (Dz. U. Nr 24, poz. 165) Wydział Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej orzeka, co następuje:

Ustanawia się na rzece Wiśle obwód rybacki Nr 310 obejmujący swoim zasięgiem odcinek rzeki Wisły od km 940 do końca falochronów na obu brzegach wysuniętych u ujścia Wisły do morza.

Nowoutworzony obwód rybacki położony jest na terenie gromady Sobieszewo w powiecie gdańskim i gromady Stegna w powiecie nowodworskim.

Władzą administracyjną właściwą — w rozumieniu art. 98 cytowanej na wstępie ustawy o rybołówstwie — do sprawowania nadzoru nad nowoutworzonym obwodem rybackim jest Wydział Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Pruszczu Gdańskim.

Od orzeczenia niniejszego służy — w myśl art. 110 § 1 i 2 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 1960 r. Nr 30, poz. 168; zmiany w Dz. U. z 1962 r. Nr 33, poz. 156) — prawo odwołania się do Ministra Rolnictwa, za pośrednictwem Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku, w ciągu dni 14 licząc od dnia ogłoszenia orzeczenia we właściwych terenowo Prezydiach Gromadzkich Rad Narodowych w Sobieszewie i Stegnie.

Kierownik Wydziału
w/z
inż. Bohdan Banaszek
zastępca kierownika

111

ORZECZENIE

Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku

z dnia 31 października 1967 r.

w sprawie utworzenia obwodu rybackiego „Jezioro Gnojewo" położonego na terenie gromady Kończewice w powiecie malborskim.

Na podstawie art. art. 19 i 20 ustawy z dnia 7 marca 1632 r. o rybołówstwie (Dz. U. Nr 35, poz. 357; zmiany w Dz. U. z 1934 r. Nr 110, poz. 976 i z 1951 r. Nr 14,

poz. 110) oraz § 1 i § 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 25 marca 1935 r. o ogłaszaniu orzeczeń o tworzeniu i zmianach obwodów rybackich (Dz. U. Nr 24, poz. 165) Wydział Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej orzeka, co następuje:

Ustanawia się obwód rybacki „Jezioro Gnojewo" obejmujący swoim zasięgiem obszar wód jeziora Gnojewo.

Nowoutworzony obwód rybacki położony jest na skraju wsi Gnojewo po prawej stronie autostrady biegnącej ze Starogardu do Malborka w obrębie gromady Kończewice w powiecie malborskim.

Władzą administracyjną właściwą — w rozumieniu art. 98 cytowanej na wstępie ustawy o rybołówstwie — dla sprawowania nadzoru nad nowoutworzonym obwodem rybackim jest Wydział Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Malborku.

Od orzeczenia niniejszego służy — w myśl art. 110 §§ 1 i 2 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 1960 r. Nr 30, poz. 168; zmiany w Dz. U. z 1962 r. Nr 33, poz. 156) — prawo odwołania się do Ministra Rolnictwa, za pośrednictwem Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku, w ciągu dni 14 licząc od dnia ogłoszenia orzeczenia we właściwym terenowo Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej w Kończewicach.

Kierownik Wydziału
w/z
inż. Bohdan Banaszek
zastępca kierownika

112

ORZECZENIE

Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku

z dnia 28 listopada 1967 r.

w sprawie utworzenia na rzece Martwej Wiśle obwodów rybackich Nr 1 i Nr 2 oraz obwodu rybackiego na Kanale Pleniewskim w dorzeczu tej rzeki, położonych na terenie powiatu gdańskiego i miasta Gdańska.

Na podstawie art. art. 19 i 20 ustawy z dnia 7 marca 1632 r. o rybołówstwie (Dz. U. Nr 35, poz. 357; zmiany w Dz. U. z 1934 r. Nr 110, poz. 976 i z 1951 r. Nr 14, poz. 110) oraz § 1 i § 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 25 marca 1935 r. o ogłaszaniu orzeczeń o tworzeniu i zmianach obwodów rybackich (Dz. U. Nr 24, poz. 165) Wydział Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej orzeka, co następuje:

Ustanawia się następujące obwody rybackie na rzece Martwej Wiśle i w jej dorzeczu:

1. Obwód Rybacki Nr 1 na rzece Martwej Wiśle obejmujący odcinek tej rzeki od lewobrzeżnego wału ochronnego Wisły-Przekop w miejscowości Szewce do promu w miejscowości Sobieszewo (na drodze z Gdańska do Świbna). Opisany obwód rybacki położony jest na terenie gromad Sobieszewo, Cedry Wielkie i Wiślinka w powiecie gdańskim.
2. Obwód Rybacki Nr 2 na rzece Martwej Wiśle obejmujący odcinek tej rzeki od promu w miejscowości Sobieszewo (na drodze z Gdańska do Świbna) do wschodniej krawędzi mostu kolejowego w Gdańsku w km 20,4 na trasie toru z Gdańska do Wisłoujścia, to jest do granicy wód zastrzeżonych dla rybołówstwa morskiego. Do obwodu tego włącza się odcinek rzeki Wisły Śmiałej od rozwidlenia się z rzeką Martwą Wisłą (poniżej promu w Sobieszewie) do granicy wód zastrzeżonych dla rybołówstwa morskiego w jej ujściu do Zatoki Gdańskiej. Opisany obwód rybacki położony jest na terenie gromad Sobieszewo i Wiślinka w powiecie gdańskim oraz w obrębie granic administracyjnych miasta Gdańska.
3. Obwód rybacki na Kanale Pleniewskim (zwanym również rzeką Rozwójką) obejmujący odcinek tego kanału od stacji pomp Nr 4 w rejonie miejscowości Przejazdowo do jego ujścia do rzeki Martwej Wisły. Do obwodu tego włącza się trzy rozwidlenia jakie Kanał Pleniewski tworzy przy ujściu do Martwej Wisły poniżej wrót przeciwsztormowych, położonych przy moście na szosie z Gdańska do Sobieszewa oraz ślepe rozwidlenie Kanału Pleniewskiego odchodzące w kierunku rzeki Motławy do wschodniej krawędzi mostu kolejowego w Gdańsku na trasie toru z Gdańska do Wisłoujścia. Opisany obwód rybacki położony jest na terenie gromady Wiślinka w powiecie gdańskim oraz w obrębie granic administracyjnych miasta Gdańska.

Władzą administracyjną właściwą — w rozumieniu art. 98 cytowanej na wstępie ustawy o rybołówstwie — dla sprawowania nadzoru nad nowoutworzonymi obwodami rybackimi jest Wydział Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Pruszczu Gdańskim.

Tracą moc punkty 1, 2 i 3 orzeczenia Wojewody Gdańskiego z dnia 26 lutego 1949 r. w sprawie podziału wód otwartych na obwody rybackie w dorzeczu rzeki Wisły (Gdański Dziennik Wojewódzki Nr 6, poz. 76).

Od orzeczenia niniejszego służy — w myśl art. 110 § 1 i § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 1960 r. Nr 30, poz. 168; zmiany w Dz. U. z 1962 r. Nr 33, poz. 156) — prawo odwołania się do Ministra Rolnictwa, za pośrednictwem Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku, w ciągu dni 14 licząc od dnia ogłoszenia orzeczenia w drodze wywieszenia go na tablicach ogłoszeń właściwych Prezydiów Gromadzkich Rad Narodowych.

Kierownik Wydziału
w/z
inż. Bohdan Banaszek
zastępca kierownika

Adres Redakcji i Administracji: Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku — Gdańsk ulica Okopowa 21/27, I piętro, pokoje: Nr 133 H (Redakcja — tel. 31-68-21 wewn. 384) i Nr 131 (Administracja — tel. 31-68-21 wewn. 286).

Redakcja i Administracja czynna jest od godziny 8,30 do 15,30.

Prenumerata: roczna (ze skorowidzem) 18 zł, półroczna — 10 zł. Cena pojedyńczego egzemplarza do 4 stron druku — 0,90 zł, przy większej ilości stron — 0,30 zł więcej od każdej drukowanej strony. Wpłaty na prenumeratę należy uiścić z góry na konto 304-94/2/62 Dziennik Urzędowy Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku — w Narodowym Banku Polskim — III Oddział Miejski w Gdańsku.

Ceny ogłoszeń o zagubionych dokumentach: ryczałt zł 10,50 od jednego dokumentu i 1,50 zł od każdego dalszego dokumentu.

Cena niniejszego numeru wynosi: 1 egz. — 1,50 zł. Gdańskie Zakłady Graficzne, zam 11 — E-3.